

uden havde han ingen Interesse for de sædvanlige Samtale-emner, vidste saa lidt Besked om, hvad der foregik i Byen, i Teatrene, i Politikens eller Literaturens Verden. Han følte ikke engang nogen Forpligtelse til at være underholdende. Naar det ikke desmindre nogle Gange var lykkedes ham at gøre Indtryk paa Kvinder, var det sket ved en Art Overrumpling, et velberegnet Tigerspring fra Tavshedens Baghold ud i de aabneste og frieste Tilstaaelser.

Her sad han nu, mens den unge Pige fortalte, og dannede sig et Skøn over Størrelsen af Grosserer Salomons Formue. Hans Øjne stjal sig rundt i Salen. Og det svimlede for ham ved Tanken om, at alt dette maaske engang kunde blive hans.

Til alt Held var Frk. Nanny i Stand til at besørge Underholdningen ganske alene. Men samtidig med, at hun sad der paa Kanten af sin Taburet og i den korrekteste Stilling, med Albuerne klemte ind i Siden og den lille, besløjfede Fløjlsmuffe i Skødet, lod sin smukke, røde Mund løbe, havde ogsaa hendes Øjne travlt og optog dristig Pers Person til Bedømmelse Stykke for Stykke lige oppe fra Haaret med dets tykke Krøller og ned til Anklerne, der saaes over de lidt landlige Sko.

Fru Salomon blev tilsidst en Smule urolig ved hendes Snaksomhed.

„Kære Barn, du glemmer vist din Spilletime.“

„Ja, lille Mama.“

Hun rejste sig straks. Med et hastigt Øjekast til Moderen og et mere dvælende og mere talende til Per svansede hun ud.

Per viste sig meget adspredt efter hendes Bortgang. Det var temmelig forrykte Svar, han gav Fru Salomon, der havde ledet Talen hen paa hans Studier. Han var ganske fortryllet af den unge Pige. Om det saa var hendes Gang, som han havde været mindst tilfreds med, dengang hun kom ind, fordi den var en Smule tung og vraltende, saa havde den, da hun gik bort, virket sært betagende paa ham og just af samme Grund. Den syntes ham saa udpræget kvindelig, saa hunkønsagtig — en ubevidst Logren.

Men nu opdagede han midt i Stuen en sortklædt Skikkelse — en Dame — der maatte være kommen ind ad en Dør bagved ham.